

Mirsad Hadžikadić:

Dogodile su se dvije veće stvari. Jedna je ta što sam, dok sam bio na nekoj vrsti odmora, primio obavijest od policije da su predložili opštinskom tužilaštvu da pokrene sudski postupak protiv mene. Taj postupak spada u kategoriju novčane kazne odnosno spada pod prekršaj, zbog organizovanja protesta kao osoba čiji potpis je na zahtjevima za dozvolu organizovanja protesta u Sarajevu, gdje nisam omogućio učesnicima šetnje da održavaju distancu od 1,5 metar. To je očito znak da stranke na vlasti odnosno barem jedna od njih postaju sve nervoznije zbog snage protesta, što je zaista čudno i bez osnova. Proći ću, naravno, kroz čitav sudski postupak i imat ću advokata, ali poenta je da se broj slučajeva počeo povećavati 13 dana nakon protesta, što je skoro 14 dana perioda inkubacije, a istovremeno su dan kasnije oni objavili potpuno opuštanje mjera koje su bile na snazi tokom pandemije. Otvorili su granice i 50,000 -60,000 ljudi je došlo u zemlju na ramazanski bajram. Istovremeno su ljudi počeli da se ponašaju kao i inače, ne prateći ni kakva pravila o razdaljini i nošenju maski u restoranima i na ulicama. Takođe je došlo do naglog porasta slučajeva širom širom regije, širom Evrope i širom svijeta. Dakle, ovo je očito politički motivisano i oni bi voljeli da pošalju poruku da ovo ne radim ponovo. Zbog toga sam iznenada postao veoma popularan: bio sam u 6-7 televizijskih nastupa kod skoro svake važne televizijske kuće. Dakle, na neki način su me oni zapravo stavili na TV. Naši ljudi su naravno stali uz mene, tako da ispada kao da su nam i pomogli da čak i više dopremo do javnosti.

U nedjelju sam se vratio iz Neuma, a sedmicu ranije sam dobio poziv od opozicionih stranaka da se sastanemo i razgovaramo, jer upravo tada u Parlamentu opet nije usvojen budžet za tu fiskalnu godinu. Dio budžeta dodjeljuje se Centralnoj izbornoj komisiji, a bez finansiranja se ne mogu održati izbori. Na taj način, pošto Parlament nije htio djelovati, poruka je bila jasna: da neće biti izbora, pa su se opozicione stranke planirale okupiti i pozvali su i mene da predstavljam Platformu za progres na tim razgovorima koji su održani prošli ponedjeljak. Bio je to virtualni sastanak jer je takav bilo lakše održati s obzirom da su neki ljudi bili na putu. Imali smo šest opozicionih stranaka uključujući našu, mada mi nismo opoziciona stranka odnosno nemamo predstavnika na bilo kom nivou vlade jer nismo učestvovali na izborima izuzev onih kad sam ja bio predsjednički kandidat. Odlučili smo da protestujemo ukoliko se ne obezbijede finansijska sredstva za izbore. Zbog tog sastanka sam ponovo postao popularan, jer prošli put kad smo

održali proteste u Sarajevu, došlo je do određenog sukoba između mene i opozicije jer oni nisu učestvovali punim snagama kako sam očekivao, i iznesene su tvrdnje da je to bio početak naših zajedničkih napora da okupimo građane da protestuju. Međutim, sad smo odlučili da koordiniramo svoje napore i mediji su željeli znati kakve zaključke smo donijeli, šta ćemo uraditi i jesmo li izmirili prethodne nesuglasice, pa sam postao još popularniji zbog toga. Protekla sedmica je bila nevjerovatna. Sinoć sam imao nastup u 22:00 na posljednjim vijestima na jednoj od javnih televizijskih kuća koju zapravo kontroliše vlada. Pozvali su me zajedno sa još tri lidera opozicije, i razgovarali smo o tim stvarima. Juče sam imao tri nastupa, dan prije toga dva nastupa, i tako dalje. Dakle, bilo je vrlo interesantno. Ova sedmica je trebala da bude tiha, a bila je sve osim toga. Zbog toga smo konstantno bili na vijestima. Što je još bolje, kad su intervjuisali ostale lidere opozicije, pošto smo govorili o organizovanju zajedničkih protesta, puštali su fotografije protesta u Sarajevu. Većinu vremena bile su to fotografije čela kolone gdje sam ja bio, pa sam ja najviše bio na tim fotografijama, čak i dok su intervjuisali ostale lidere. Dakle, mi smo dobili više promocije i više spominjanja u medijima nego neposredno nakon protesta u Sarajevu, mada je sve to povezano sa protestima u Sarajevu na neki način. Znači, kad je riječ o medijskoj pažnji, bilo je odlično, bila je to odlična sedmica. Zatim smo morali donijeti tešku odluku da li da organizujemo proteste u Brčko distriktu. Sjeti se da je Bosna i Hercegovina organizovana u tri dijela: Republiku Srpsku, Federaciju i na sjeveru mali dio gdje Federacija zapravo siječe Republiku Srpsku na dva dijela, pa umjesto da dopuste da Republika Srpska bude presječena na dva dijela, na mjestu gdje je ona trebala biti presječena, u gradu Brčko, međunarodne snage su odlučile pretvoriti taj grad u distrikt koji ne pripada ni Republici Srpskoj ni Federaciji. Stoga oba entiteta mogu tvrditi da imaju uticaj tamo: Republika Srpska očito na svojoj mapi ima kontinuiran polukrug, a Federacija pokazuje da ima pristup rijeci Savi na sjeveru. Sami grad ima svoje vlastite zakone i propise, a građani Brčkog mogu izabrati žele li glasati kao dio Republike Srpske ili kao dio Federacije. Dakle, mogu izabrati žele li glasati lijevo ili desno, ili pak južno, zavisno gdje žele da budu. Zaista čudna stvar. Bilo kako bilo, s obzirom da smo do sada protestovali u nekoliko gradova u Federaciji, odlučili smo da idemo u Brčko distrikt, koji nije u Federaciji, a onda ćemo nadam se ići u Banja Luku u Republici Srpskoj. Dakle, to je plan. U subotu treba da organizujemo i održimo protestnu šetnju u Brčkom i spremni smo, a tu noć ćemo

održati skupštinu za grad Brčko, gdje će delegati doći i izabrati svoje lidere, i tako dalje. Bit će i javna tribina na kojoj ću ja održati govor. Danas sam čuo da još uvijek nismo dobili dozvolu od gradonačelnika Brčkog da organizujemo protestnu šetnju. Bit će interesantno i čekamo da saznamo hoće li nam dozvoliti. Oni će broj naravno ograničiti na 300 učesnika, a mi ćemo to uraditi na isti način kao i u Tuzli i Bihaću, gdje smo dodijelili brojeve svakom učesniku tako da se ne može reći da nismo slijedili pravila. Održavat ćemo distancu jer svaki učesnik će nositi baner, a ako svaki učesnik nosi baner na svojoj strani, onda je razdaljina između njih više nego dovoljna kako bismo mogli reći da slijedimo pravila. Pored toga nosimo maske, iako, ako ste vani, onda je samo preporučeno a nije naređeno da se nose maske. To bi trebalo da se dogodi u subotu, a u nedjelju planiram ići u Srebrenicu. Znam da se svi događaji održavaju pred i oko 11-tog jula, komemoracija događaja iz 1995-te. Međutim, obično ja idem tamo na Marš mira i onda na zajedničku sahranu, a ovaj put to nije bilo dozvoljeno nego je mali broj ljudi izabran da im bude odobreno da idu. Zato sam rekao da ću ići prvom mogućom prilikom u Srebrenicu sa Mirzetom. To je plan za nedjelju, a zatim da se vratim u Sarajevo i održim prenos uživo. U međuvremenu sam takođe prošle nedjelje imao prenos uživo, na kom nisam imao goste. Ali to je interesantno jer nekada ljudi žele razgovarati jedan-na-jedan, pa smo imali zaista sjajne razgovore i mnogo ljudi se pojavilo. Bilo je interesantno. To je to, bila je to jako uzbudljiva sedmica: neočekivano zanimljiva sedmica sa neočekivanom medijskom pažnjom. Dobili smo vijest od Centralne izborne komisije da je naš zahtjev da budemo registrovani, certificirani i odobreni da učestvujemo na lokalnim izborima 2020. godine u 38 opština, sa 12 kandidata za gradonačelnike koji su odobreni. Nismo dobili nikakvu primjedbu niti komentar odnosno zahtjev da izmijenimo i dopunimo zahtjev za dozvolu. Obično oni uzmu uzorak potpisa koje smo prikupili u slučaju da dođe do bilo kakvih neusklađenosti ili da jedna osoba potpiše dvije liste ili da ne obezbijedi tačan broj identifikacije, lične karte ili vozačke dozvole. Oni onda od vas zatraže da podnesete dodatne brojeve, međutim, ovaj put ništa tako se nije desilo, odlično smo položili taj test. Sad su na redu liste kandidata. Imamo vremena do 10. avgusta (zapravo nisam siguran je li 7. ili 10. avgust) da podnesemo liste kandidata za svaku od tih 38 opština i 12 kandidata za gradonačelnika. To će biti bitka jer skoro svi žele da budu postavljeni na listi na višoj poziciji nego što misle da će biti, pa ima nekih razloga za zabrinutost i ličnih problema, ali

vidjet ćemo. Takođe razmišljamo o lokalnim strategijama - za svaku opštinu je drugačija kampanja. Moramo razmišljati i o finansiranju upravo toga – izbora. Mnogo je tema. Istovremeno imam nekoliko studenata koji će braniti svoje disertacije online, što me jako raduje. Pokušavam nekako doći u Sjedinjene Države, da vidim djecu i unučad i navratim na Univerzitet, mada razumijem da niko sad ne ide na Univerzitet, koji je skoro pa zaključan.

Clark Curtis:

Ludo.

Mirsad Hadžikadić:

To je vrlo čudna stvar, zar ne? Ko je mogao i zamisliti takvu stvar? Napušten univerzitet UNC Charlotte? Jedno tako vitalno mjesto.

Clark Curtis:

Kad je riječ o sudskom postupku protiv tebe, kao što si rekao on je najvjerojatnije politički motivisan s obzirom da privlačiš pažnju. Možeš li nešto više reći o tome, osim da ćete uraditi što se mora uraditi, angažovati advokata? Možeš li glasno izraziti svoja razmišljanja?

Mirsad Hadžikadić:

Pa, jedna stvar je da pokušavamo saznati koliku finansijsku kaznu možemo dobiti. Trebam imati advokata uz sebe jer ponekad se kaže nešto neadekvatno ne znajući to, tako da je korisno imati advokata. Pored toga moramo sročiti argumente koji jasno demonstriraju da smo učinili sve što je u našoj moći, a imamo i medijski snimak koji prikazuje naše volontere kako konstantno podsjećaju učesnike da slijede sve mjere koje smo mi propisali a što je bilo i više od onog što je vlada tražila. Konstantno smo ih podsjećali da održavaju razdaljinu i da zadrže maske na licu. Tempo kretanja smo nametnuli malo brži tako da su bili prisiljeni, ulicu nakon ulice da malo budu razmaknuti jedni od drugih. Očito ćemo iznijeti sve argumente o 13 dana nakon događaja. Znaš, da je to imalo išta sa nama, mi bismo vidjeli povećan broj slučajeva kako stabilno raste tri ili četiri dana nakon protesta. Ali ništa, ništa se nije dogodilo 13 dana, pa to mora da je bilo nešto drugo. Dakle, imamo sve argumente da pokažemo da smo se mi dobro ponašali, da smo dobili sve dozvole, da smo saradivali sa policijom sve vrijeme i slijedili sve upute koje su nam davali dok smo se kretali. Da li će to biti dovoljno ili ne će biti otvoreno za interpretaciju jer politička

elita na vlasti odlučuje o ishodu. Mi ćemo se boriti s njima koliko god možemo i dokle god možemo, i iznijet ćemo sve argumente od ustavnih do lokalnih uredbi koje su bile na snazi u to vrijeme. Oba entiteta imaju svoje ustave, plus država ima svoj Ustav i postoje indikacije da je taj Ustav na našoj strani. Dakle, ja moram odlučiti o uglu iz kojeg pristupam: želim li ovo napraviti državnim predmetom ili jednostavno pokušati da prođem bez finansijske kazne. Obje te strategije imaju svoje prednosti, pa moram odlučiti šta je najbolje za Platformu za progres. Ali, ovo je očito sudski postupak protiv mene kao fizičkog lica, jer sam ja osoba koja je potpisala zahtjev, kao ovlaštena osoba. Pa, vidjet ćemo.

Clark Curtis:

Možeš li nam reći malo više o tvom sastanku sa strankama opozicije kad je riječ o strategijama o kojima ste diskutovali i akcijama koje ćete poduzeti u budućnosti? I drugo, da li su lokalni izbori još uvijek zakazani za oktobar ili su sada ponovo upitni?

Mirsad Hadžikadić:

U srijedu, tj. juče je održano takozvano drugo čitanje odluke da li usvojiti budžet ili ne, i ovaj put su ga odobrili. Ekvivalent je u Domu, i preostaje senat koji preuzima pitanje budžeta, a oni će glasati za desetak dana. To bi značilo da su finansije obezbijeđene i da će lokalni izbori biti održani. Ali nisam siguran u to, jer, sad Centralna izborna komisija treba da odluči da li će se to dogoditi na taj odgođeni datum, 15. novembar (a sjećaš se da je izvorno zakazan 4. oktobar). Prije tri sedmice, Centralna izborna komisija je javno izjavila da je sada prekasno: čak i da su imali novac u tom trenutku, bilo bi prekasno da se organizuju izbori 15. novembra. To nam pokazuje da će vjerovatno tražiti ponovo da se izbori odgode. Bojim se da će većina stranaka na vlasti iskoristiti situacijom sa pandemijom da odgode izbore još više. Četvrti oktobar je bio idealan jer ćemo pronaći način da se ublaži ovaj povećan broj slučajeva, možda za mjesec dana ili mjesec i po, ili dva, pa bi četvrti oktobar zaista bio bezbjedan. Nakon toga bi ljudi očekivali drugi talas u nekom trenutku tokom zime. Odgodivši izbore za decembar, to bi se dogodilo usred drugog talasa, ako on dođe, pa bi im to omogućilo da kažu da zbog javne bezbjednosti ne mogu da se održe izbori. Dakle, to im daje razlog da ponovo odgode izbore. Postoje priče među jednom ili možda dvije od tri vodeće stranke, koji kažu da se ne slažu sa procesom kojim su izabrani članovi Centralne izborne komisije. To znači da su oni izgubili svoj uticaj, odnosno da

nisu postavili ljude iz svoje stranke kao članove te komisije kako bi oni nadzirali pregled procesa. To bi bila pravna sredstva da se odgode izbori, što u suštini znači da pričamo već o narednoj godini. Bojim se da će oni iskoristiti taj argument. Ako je to iduće godine, pa, onda su 18 mjeseci nakon toga opšti izbori, pa zašto se ne bi ti dvoji izbori iskombinovali jer su preblizu jedni drugima. To bi opet potrajalo, što znači da bi izbori morali da čekaju, i bojim se da bismo onda krenuli stazom Mostara, a Mostar nije imao izbore posljednjih 12 godina jer se nisu mogli složiti o procesu. Upravo to se događa u cijeloj Bosni i Hercegovini: oni jednostavno oduzimaju demokratska prava građanima Bosne i Hercegovine da glasaju, da izabiru i budu izabrani, koristeći nezakonita ili polu-zakonita sredstva. Dakle, zaista nije sigurno, čak i ako budžet bude usvojen, da će izbori biti održani 2020. godine. Skeptičan sam i ponekad sam čak i namjerno skeptičan samo kako bih objasnio poentu i upozorio ljude da postoji scenario koji bi lideri vladajuće koalicije mogli upotrijebiti da do u nedogled odgađaju izbore ako odluče da to urade odnosno ako odluče da je to u njihovom interesu.

Clark Curtis:

Misliš li da Platforma ima neke veze sa tim odgađanjima? Mislim, ljudi su počeli da vas primjećuju, kao što znaš, a ovo je sad neki okolni put. Jesu li ti ljudi ozbiljni sada?

Mirsad Hadžikadić:

Donekle da, i evo šta pod time mislim. Oni se boje javne osude njihovog upravljanja pandemijom u martu, aprilu, maju i junu. A sad imamo ovo, što nije čak ni drugi talas, nego smo se opustili prije nego što je prvi bio gotov, s obzirom da su mjere ublažene. Druga stvar su protesti i veličina protesta a oni se zaista boje toga. Nema te vlade koja može izdržati dugotrajne proteste velikog broja ljudi na ulicama, izuzev ako je to neki oblik diktatorske vlade koja može jednostavno poslati policijske snage i potčiniti ljude silom. Dakle, mislim da se boje toga – to je dugotrajni učinak protesta. U tom smislu, da, Platforma za progres vjerovatno ima veze sa njihovom namjerom da odgode ove izbore. Jedna stvar je loše upravljanje pandemijom, a druga je veličina protesta u Sarajevu.

Clark Curtis:

Reci nam još o ovim novim protestnim šetnjama, kao ovoj koja je planirana za ovaj vikend, ili u Banja Luci. Možda povežem previše tačkica, ali čini se da su te šetnje značajne na više razina.

Kao prvo, one pokazuju da vi uključujete sve i trudite se da to uradite, ali njihova popularnost takođe pokazuje vladajućim strankama da je ovo ozbiljan pokret. Djeluje kao da ima mnogo koristi od organizovanja ovih šetnji.

Mirsad Hadžikadić:

Da. Sada je jasno da je Platforma za progres alternativa i za vladajuće stranke i za opoziciju. Vjerujem da nas se zbog toga vladajuće stranke boje pa su odlučile da se bore protiv nas koristeći pravna sredstva, a opozicija pokušava da nas prihvati i da predloži da se okupimo i radimo na ovome zajedno. Mi moramo biti politički oštroumni i uraditi pravu stvar za korist države i njenih građana. To je i dobra situacija da se bude u njoj, ali je i opasna pozicija takođe. Dobra je jer nas žele: ljudi žele da budu s nama ili nas se boje. Nije dobra pozicija da se u njoj bude jer ako ne odaberemo stranu, ne kao koalicija ali barem da koordiniramo aktivnosti sa jednom stranom, bit ćemo viđeni kao neko ko omogućuje nacionalistima da ponovo pobijede. Jer, recimo da se sve stranke u opoziciji okupe, a vidimo i poziciju stranaka na vlasti koje idu zajedno, a mi smo treći igrač - vjerovatnije je da će glasovi nama doći od opozicije nego od vladajućih stranaka. U tom slučaju mi slabimo poziciju opozicije i mogli bismo omogućiti kandidatima vladajućih stranaka da prođu na izborima, iako su oni gori od kandidata opozicije. Mi ne želimo doprinijeti tom scenariju, zbog čega moramo da budemo jako pažljivi. Moramo nastaviti kročiti svojom stazom, pomno prateći situaciju ili bismo mogli dovesti do neželjenog učinka na izbore, kako bismo to ublažili prije nego se dogodi. Zato će to biti jako, jako interesantan proces donošenja odluka, i bit će na opštinskom nivou, od jedne do druge, slučaj po slučaj. Vidjet ćemo. Ali, ja se ne žalim. Da mi je neko u novembru 2018. godine kad smo osnovali ovu stranku, ili 12. januara 2018. godine kad sam objavio kandidaturu rekao da ćemo biti u ovoj poziciji u kojoj smo sada, samo dvije godine kasnije, ja bih rekao da je to nemoguće, jer ovo je zaista stvoreno od nule. Biti u poziciji organizovati one ogromne proteste, biti poželjan partner, biti politički faktor bez ijednog jedinog predstavnika na ijednom nivou vlasti, biti u medijima, mi je zaista zapanjujuće na mnogo načina. Dakle, da, zapravo je odlično. To sa sobom naravno nosi muke odrastanja, jer morate odlučivati kako da rješavate probleme sa osobljem koji se uglavnom javljaju ili kad ima problema ili kada nastupi veliki uspjeh. Ljudi se ne mogu nositi ni sa jednim ni sa drugim. U nevoljama krivimo sve ostale, a u slučaju uspjeha ljudi žele da

preuzmu slavu. Na kraju ste zapravo tu da počistite nered. Prolazimo kroz proces koji je bio očekivan, ali čak i ako imate svo iskustvo svijeta i čak i ako ste bili u takvim situacijama ranije, one vas uvijek iznenade jer mislite da znate ljude. Pomislite da nije tako, da oni to ne bi uradili, a onda se to dogodi. Takav je život.

Clark Curtis:

Ti si se smiješio pa i ja s tobom kad je bilo riječ o medijskoj pažnji tokom posljednje sedmice. Čini se da, zna se kako je teško doći do medijske pažnje na televizijskim kućama kojima upravlja država, pa ko bi pomislio da će nešto ovakvo doći i izazvati bum i više medijske pažnje nego ikada ranije?

Mirsad Hadžikadić:

Ali, ne žalimo se. Ne žalimo se. Nikad u svom životu još se nisam susreo sa mogućnošću pokretanja sudskog postupka protiv mene, nikad. Bez obzira kako beznačajan ili ozbiljan on bio, to nije prijatno iskustvo, i ne sviđa mi se taj dio. Ali, uradit ćemo što treba da se uradi kako bismo uspjeli.

Clark Curtis:

Čini se da, što više izloženosti dobiješ zbog ovakvih stvari, morat će obratiti pažnju i na ostale stvari kao protestne šetnje u Banja Luci i takve stvari. U smislu: „Pričali smo o njemu pa pretpostavljam da moramo nastaviti pričati o njemu“.

Mirsad Hadžikadić:

Da, upravo. I još jedna stvar – ljudi se pitaju sad kad se pandemija vratila, šta da se radi? Da li se pokaže odgovorno lice i u suštini kaže da ćemo prestati održavati te šetnje, ili će to biti doživljeno kao popuštanje pod pritiskom vladajućih stranaka koje će koristiti i već koriste ovu situaciju u svoju vlastitu korist. Zato smo odlučili da se nastavimo boriti, a u Tuzli i Bihaću smo demonstrirali da to možemo uraditi na odgovoran način, pa ćemo to i nastaviti raditi.